

РАТКО ПОПОВИЋ

КЛЕТВА

I

Ни зло кому помислела
нити лошу реч рекла
Бог и лична Света Недеља су ми сведоци
овај крс којем се крстим
и кому се кунем
Уста да ми се напоко обрну
ако не зборим истину
Гађали не од небо
Потепали број незнани
младињу и сиротињу
Из дома и обора не напудили
Да ме утепа овај соли и леба
и овај сув залак
Бог ми је сведок
На страшан суд ће се закунем
Не кунем ал ми срце клетву казује

II

Да си проклет туђ човеку
пустовити душманине
Гологлава мајка да ти оди по свет
Црни абери да гу дођу
Зелене венце не дочекала
Никат пород
никат радос
Да ви не заплаче
нити порасте

не дочекали колевку
нити ви у вита шетало
Очи ви искапале па беја дан да не видите
Проклети и оклети били
Не препело ви да Бог да
Кукавица ви ваздан редила кућу
Часни крс ве поразија
Чудо ве снашло
Чума да ве утепа

Зло што нама учинисте вас да ве трефи
Огњена Марија и Свети Илија
мачом да казнију
Да не трајете
Сила ве божија поразила
Ћорило ви Бог даја
У воду и гору
у дрво и камењ удрило зло
те ви се угасило семе и огњиште
Кукали и за севап тражили
Пци ви коске не остављали на мир
Отпадници отпадало месо од коске
Бог да ве помери од памет
Да ви коске не нађу ратлак
Звезда да ви се угаси
Да останете под срамоту
Сила ве утепала
Бог ве стрвија
Да ви не помогне
Да ви је арам и караарам
Затрели се
Стрела ве љута стрелила
Бог ве зајмија преко пусте горе
Камењ ви у уста

Помеја ви се запатак и котило
Да ви се гроб не зна
и пра и пепије
На огањ искочили
Немасветни по свет ишли
Душа да ви пукне
Опустели и не увечили се
Помор што чините
Бог да ве од памет помери

Још би да редим
да има куј да чује
гајље ги за сироте
Реко ги
нека је на мене греј

Ако је правдина ће ги трефи клетија
Бог није врана па да вади очи
полагачко иде
ред реди
ал стигне

МОЛИТВА

I
Јектимо болну ситотињску муку
На нас се дигоше клети
Молитву и благу реч од душе казујемо
Зборем душу ладимо
У болетињу пребивамо
Чемер смо и јад ојађен

рана црна неизвидана
На нас се дигло кусо и репато
Невоља претисла а трпија домилела
Зло на зло искобници градију
Обурваше ни светлило и светиње
големе куле и темеље
Разградише књиге и тапије
Огрозише совре и огњишта
Затреше гробља и путине
Испразнише амбаре и кошеве
Уставише бистре воде и пооде
Ослепеше горске очи
Сабазорске ветрове и зоре збора
Кроз гору сал кукња и цвилеж лева
Обосесмо и оголесмо
 и мир кад имадомо
 у пакај живовамо
Неправдину и зулум смо трпели
Невољштија свакојака рипи на сироте
Ноћ ни дањом
ноћ ни ноћом
Немамо кому муку да рекнемо
горе високо
доле пусто тврдо
Небо ни је сведок и наше очи
за истину и тапије

II

Да реч молитвену одвежемо
реч богохулничку завежемо
Молитву ти приносимо
Тебе првостворени и јединорођени
 помењујемо те
Кристе Боже

не одбаци
нас рабе твоје
Прими не пред твоје гледи
Светуј ни свету тајну
Уклони не од рђава пута
Нрани сироте и гладне
Греове опрости
Ми да не доцнимо ћутањем
Твоје путе да узнемо
Да ни светли твоје светлило
ваздан и до века
Научи не и пресветли
Кај што си слепому око
Путнику путовођа
Убогому утеа
Клони од нас мач и стреле
нечасту силу и свакојако зло
Милос ни подари
Руке према твојему вису
жедни очи отворили смо
и чекамо
Кај што земља чека кишу
њива семе
Младиња миловање
Од тебе милос

III

Зашто лице клониш од нас
Прими не пред престол твој
Ти даде дрвету корењ
стабло и лис
Траве клас
Сунцету здраке да светлу и огреју
Човеку врати наду да се зарадује

Да му срце радосно запоје
За муку не саздаде
 за муку течемо
Од саздање уземо своју срећу

IV

Ако си даја муку
Расчини
Избави
Скарај
Прекори
 ал дај наду
Научи
Несмо у греј огрезли
 нити у крв огрозили

V

Ако не помага молитва
Дај ни муку
Пушти затру
 и онако не помор умори
Пушти звера љуту муњу
Фисни камцијом и ветровима
 љутем огњем и камењем
Обурвај се виорима и водама
Студом и помамом
Казна нека је твоја
 а не злога душманина